

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:
Cím: *Sipőcz polgármester a villamosvasút programjáról*
Forrás: *Nemzeti Újság*

Bp
(Hely)

1924. 2. 17.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy *385.85*

Hely

Idő

"1924"

Személy

Helyszám

Sipőcz polgármester a villamosvasút programjáról

Hatvanmilliárdra kerül a színhálózat kicserélése — Barnaszén-üzelésre rendezik be az áramfejlesztő telepeket — A felsővezetékre való átszerelés után megszűnnek a forgalmi zavarok

A villamosvasutak aktuális kérdéseiről Sipőcz Jenő dr., Budapest székesfőváros polgármestere, a Budapest Székesfővárosi Közlekedési R.T. elnöke munkatársunknak az alábbi nyilatkozatot tette. A nyilatkozatot szívesen adjuk közre, mert a mi célunk mindenkor tárgyilagos bírálatunkon keresztül is az volt, hogy az illetékesek figyelmét a villamos ügyre főlhívjuk.

— A villamosvasutak igazgatóságát — kezdte Sipőcz Jenő — az utóbbi időben a hírlapokban igen sok támadás érte. Tagadhatatlan, hogy maga a villamosvasutizem ma még sok kívánni valót hagy fenn, de az igazgatóság lelkiismerete nyugodt, mert a reá váró nehéz feladatokból már is megoldott annyit, amennyit egy rövid esztendő alatt, folyton a legsúlyosabb pénzügyi nehézségekkel küzdve, a legnagyobb erőfeszítéssel meg lehetett oldani.

— A villamosvasut sineit felerészben *ki kell cserélni*. Ez a munka a mai árak mellett mintegy 60 milliárd koronába kerül. Minthogy ez a sincsere nem beruházás, erre hitel nincs; ezt csak a rendes évi fentartási munkák keretén belül a *folyó bevételekből* lehet elvégezni. Tehát a munkát több évre kell felosztani, de még így sem lehet gondolni arra, hogy az alsóvezeték továbbra is fentartassék, mert akkor a csere még lényegesen többbe kerülne és akkor, míg a csere el nem végeztetik, az egész városban jelentkeznének azok a zavarok, amelyek az ideai télen, a rendkívül kedvezőtlen időjárás következtében a rozoga alsóvezetékes vonalakon napirenden voltak. Nem marad tehát más hátra, mint egyelőre *kifeszíteni a drótot* az alsóvezetékes pályák fölé és azután fokozatosan elvégezni aránylag kisebb költséggel a sincserét, mert így a régi sinek a kevésbé kényes felsővezetékes üzemet megbírják addig, míg kicserélésükre kerül a sor.

— Ily céltudatos munkaprogram szerint az 1923. évben 21 km. pályán vezettük be a felsővezetékes üzemet és hátra van még 17 km. Sajnos ezt a 17 km.-t már nem tudjuk befejezni, mert se az időből, se a rendelkezésre álló anyagi eszközeinkből nem futotta. Néhány hónapon belül azonban már nem lesz Budapesten alsóvezeték.

— Ezzel párhuzamosan *folyik a sincsere*. Tavaly még a belső vonalakon ebből a munkából nem sokat lehetett látni, mert előbb a felsővezetékkel kellett kifizetni és talán ez az oka

annak, hogy a sincseréről a sajtó és közönség eddig nem vett tudomást. A külső vonalakon azonban tavaly is sokat végeztünk (Baross-utca, Kolozsvár-utca, Jászberényi-ut, Lajos-utca stb.) és az idén kétszer annyit szándékozunk elvégezni mintegy 20 milliárd korona költséggel, amihez a szükséges sinanyagot már biztosítottuk is.

— A pályákon kívül az *áramfejlesztő berendezéseket állandóan fejlesztjük*: tavaly készült el a Kertész-utcai állomás, amely az áramátalakító berendezések terén mintegy 25 százalékos szaporulatot jelent. Jelenleg a Révész-utcai telepen 2 új kazánt állítunk fel és ezekbe *újfalva rostélyokat* építünk be, hogy a könnyű magyar barna szenek eltüzelését lehetővé tegyük. De ezenkívül is még sok e téren a tennivaló, mert ma még nincs elegendő tartalék és így valamely gép meghibásodása is zavart okozhat.

— *A kocsipark teljes megújítási munkájából* már csak mintegy 15 százalék van hátra és így kocsink van elég. A múlt év végén átmenetileg fellépett kocsikerékhány, melynek tulajdonképeni oka az volt, hogy az 1923. október 28-án végrehajtott tarifaemelés körülbelül egy hónappal elkésett, már megszűnt. Látható ebből is, hogy *nem megfelelő tarifa milyen súlyos következményekkel járhat*, mégis minden tarifaemelés alkalmával felzudul a közvélemény — illetőleg a sajtó —, mégis be kell látni, hogy bár minden lehetőséget elkövetünk az előttünk álló nagy feladatok teljesítésére, a szükséges anyagi eszközök nélkül eredményt nem tudunk elővarázsolni!

— Az 1924. év elején *azonban igen nagy várakozással nézünk* és reméljük, hogy ideai programunkat megvalósítva a jövő őszi, illetőleg a féli rossz időjárás bekövetkezése előtt már olyan közlekedést tudunk teremteni, mely mellett a közönség a forgalomban már észre sem veszi, hogy a sincseréből még kétharmadrész hátra van és így már csak fokozottabb kényelmi és esztétikai igények kielégítését kell a jövő évekre halasztanunk. De egyúttal persze azt is remélünk kell, hogy hazánkban az utóbbi napokban ismét fellépett súlyos gazdasági válság csak átmeneti lesz és nem akadályoz meg bennünket céljaink megvalósításában.

— Ami végül a *baleseteket* illeti, a tények alapján meg kell állapítani, hogy azok száma ugy 1923-ban, mint az idén, nem volt több, hanem *lényegesen kevesebb, mint az előző években*.